

Трагичното участие за Църквата

За голяма част от съвременното „християнско общество“ Църквата е институция, чиято иерархия, която изпълнява определени административни и догосподни функции. Тази едностранчива представа обаче ни дава само част от съдържанието на това какво е Църквата, какво Църквата е, какво представява, как функционира и как съществува и живее.

В СВ думата „Църква“ се употребява със значение на събрание на израилски народ, събрание на избраний Божий народ.

В НЗ терминът „Църква“ се употребява когато трябва да се отмени и обозначи съдържанието на вървация в Христос народ Божий, който е „единствено Израил“. Това е „новото творение“, съществото на което са „нова твор“ в Христос. (2 Коринт. 5, 17 ст). Това е „ново Христово“ същество, израза на св. ап. Павел (Ефес. 1, 23 ст. 1 Кор. 12, 27 ст) Божествени организъм, глава на който е Христос. Съществото на това също са призивани, те са поканени за общение с Истинния Бог. Това общение ги кара да дават „нови твор“ с нов живот – живот в Христос, в което всеки един от съществото му участва в неговото съставяне и образува с останалите едно цяло на Църквата.

Не може да се каже или да се дефинира какво е Църквата. Не е възможно да съставим някаква строгост и точна фиксирата определени-
цие за Църквата, както не е възможно да се опише какво е животът или какво е Бог. Не е възможно да се опише неопределеното, да се опише животът.

Църковните отци, когато говорят за това какво представлява Църквата, се изразяват предимно образно, като използват не определеници, с които да характеризират същността и това което тя е, а образи, с помощта на които опитват да създават и изразяват представя за живота Църква и функции.

Искан от църковните отци дефиниат не е не земята ("земно не е") (из "Голубавие на митрар-
ста" Герман Константинополски) или, рай, духовна мекетина, в която хората намират наказание за всяка своя болка, за всяка своя рана или нещастие (из "Мощи Златоуст, Трети Евтропий").
През петнадесети век св. Философ Кавасила дава едно от най-точните описания относно същността на Църквата. Той казва, че тя се изразява чрез тайнствата, което има предвид Трети велико тайнство: Кръщение, Миропомазание и Евхаристия, чрез които най-точно се произвежда действието на Светия Дух в Църквата, като Трети вървещите в Христос "наши твари". Светият Дух - третото лице на Светата Троица, отлюботворява Църквата, Христоса, Трети е общност от свети с Неба

личност, която в общението с Бога и
Томинду си образуват една цела, съборна
и апостолска Църква

Петдесетница е важно събитие в живота
на Църквата организъм. В известен смисъл
да могат да си кажат Рожден ден на Църквата
Христовъ. На 50-а ден от Христовото възнесе-
ние, когато Бже Спасителят се е възнесъл
на небесата при Отца и седнал от десно
на слабата Му. Той изпълнява обещанието
Си, че ще се изпрати от Бог Отец друг
Утешител, който ще бъде Христовите със
сила отгоре. От този момент нататък
Светият Дух влиза в света и присъства
залинаи в Църквата, като отива и работи
ва и осветява вървящите в Траяната, кръстените
в Йез, изпращащите едната, през земя
и животворяща Траян - Отец, Син и Дух
Светий. На 50-а Светия Дух слеза във
вид на огнени пламъци над Църквата, която
е представена от обществото на вървящите в
Христов, като дими единородно заедно (Деян. 2, 1)
в поминва. Празникът 50-а ти представя двата
призвана като най-точно изразват идентичността
на Църквата. Християните са съборни единородно
заедно в поминва да Светия Дух живее в тяхното и
съборни, като ги осветява, преобразява, осветява,
одобява. Трели ги "наи твари". Общението на
християните с Бога и Томинду им вътре в
Църквата, като ги твари общество от дечи - да
бедат свети, като "Бог е свет" (1 Петр. 1, 16-18)

И този процес на общение с Бога се ражда и се съставя детската на Църквата. Ветрените се всеки един смят на Църковното тяло е живен в общението с Троицния Бог тъй се обелязва, преобразява, противна от божествените сили и енергии както то обелявал. Това не е чужд своята елемента, Природа, но тз е одетена от Божията енергия, от божествената сила. В тайнството на божествената Евхаристия този процес на общение се изразява най-силно: човешкото естество и съприкосновение с оръжия на божеството се предпазва от неваржките божествени енергии, без да губи своята природа така както изгореното нещо подалено в огън, самото то остава оръжия, без да губи своята природа си. В тайнството на Евхаристията се съдържа и цялостта на Църквата, то изразява и нейната съборност защото тз е съборна Църква, не само вселенска (т.е. по величавост) а съборна - съдържа в себе си цялостта на Църквата.

Църквата е една и единна. Тя съществува да ни три Църкви, така както има да ни три члена на Църквата а един е тайнствена глава - Господ Исус Христос. Единството на Църквата най-цялостно и най-всеприемливо се изразява в тайнството на свещата Евхаристия. През нея християните се свързват помежду си и с Богомладенца Христос. Църквата е една така както Евхаристията е една, защото една е плътта на нашия Господ Исус Христос и една е кръвта за единение с кръвта Му. (Из Манастир Антонийски)

Поклоние до Фиделитетно-детството наследство

Господните църкани обично извършват самостоятелни
наличие Еucharistия, но между тях има
единство и общение. Като жертвеникът е един
и Еucharistията е една, така тръбва и единството да
е един и да съществува единство между него,
Трезвенията и народа.

Църквата е една, в нея има единство на вяра.
Тя е една по подобие на единството на Троицата защото
то е създадена по образа на Божествената Троица.
Трите Лица на Светата Троица съставят вечната
Църква (Из Старецът Порфирий Кавсокаливийски
„Живот и слово“ 2007г. стр. 97). Общението и единство-
то в Светата Троица е израз на общението и
единството в църквата организъм, което е същест-
вено в некое гайство и тръби всички в
единството на Еucharistията.

Църквата е една света и соборна. Трима и
сохранява времето така както светите отци са
с Писани и Трезвения. Тя е Апостолска защото
както казва св. Иринеи Лионски (202г.), Църквата
Трезвения от отците и Трезвенията на Писаниите
са дошли до нас. И това служи за най-силно
доказателство, се едн и една илюзорна въра се
сохранява в църквата от отците до сега Трезвения-
та в истинен вид. (Из Иринеи Лионски, Молитвения и
опровержение на Котливото знание)

Апостолите на Христос Трезвенията Евангелието
на юден и езичници, кръжавани ги и избирани
измежду тях иже остави ректората ги в
случае тит и ги постави и брати да научат.
(2 Тим 2) 1-20г)

Горското Пшенишество и маскаротво, дарувано от
Свештената Траца, не е превзвано нито в нитвата
на Православната Црква. Истото и, отколку и свештени,
како избривани таинствата за сватерството на идеја,
Превани врата света и нитотралева.

В творењата на некои црквени студи и теоретичари
се зборува за Црквата на Свети Злат, при како
Израил е била избраниот народ, народот Божи. С
крвта на Христос и ситането на Духа христијаните
ставаат Истински Израил. Собранието се заедно на понов
Христијански Свети Дух преку Црква. Те угајваат
в таинствата и изобразваат Црквата Божи, како в
сина. Стана сојуште на тварното с неварното, без да
се гуди тварното на тварното, а само се тварноста
како да се тварноста Христијаните ставаат деца свои преку
Златото са Божието Црква. Црквата на Истински Бог.

Ⓢ

~~Свети Дух е Истински Израил. То е...~~